

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ
ἤτοι
ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ**

ψαλλομένη ὑπὸ ἑπτὰ ἱερέων
ἐν Ἐκκλησίᾳ ἢ ἐν οἴκῳ.

* * *

Συναχθέντων τῶν ἑπτὰ Πρεσβυτέρων, προτίθεται ἐν μέσῳ τετράπους καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ἡ εἰκὼν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἢ ἄλλη τις, σκευὸς τι ἔχον σῖτον ἢ ἄλευρον, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σίτου τίθεται κανδήλα μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ἄρχεται ἡ Ἀκολουθία.

Ὁ πρῶτος τῆ τάξει τῶν ἱερέων·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος ἢ ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἴλασθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύ-

ναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος· Ἀμήν. **Κύριε, ἐλέησον (ιβ')**.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου· ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε· ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτον τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Εἶτα ἡ μικρὰ Συναπτή·

Ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ **(τοῦδε)** καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὸν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ ταύτην ψάλλεται ἐκ γ' τό·

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς Ϛ').

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα.

Εἶτα τὰ Τροπάρια· Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγγνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶθ' οὕτω· Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῆθόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἠγεμονικῷ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

«Εὐχῆς ἐλαίου ψαλμὸς ἐξ Ἀρσενίου».

Στίχον δὲ λέγομεν ἐν ἐκάστῳ τροπαρίῳ.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τὸν δοῦλόν σου.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Δέσποτα Χριστέ,
ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἐλαίω, τῆς εὐσπλαγγίας Δέσποτα, ὁ ἰλαρῶν αἰεί, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα βροτῶν, καὶ φρουρῶν ἐν Ἐλαίῳ πιστούς· αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτείρησον, τοὺς δι' Ἐλαίου προσιόντας σοι.

Δέσποτα Χριστέ,
ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἐπάρχει, σοῦ τοῦ ἐλέους Δέσποτα, πλήρης ἡ σύμπασα γῆ· ὅθεν Ἐλαίῳ θεῖῳ μυστικῶς, οἱ χριόμενοι σήμερον, τὸν ὑπὲρ νοῦν σου ἔλεον, πιστῶς αἰτοῦμέν σε δοθῆναι ἡμῖν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χρισμόν σου, τὸν ἱερόν, Φιλάνθρωπε, ὁ Ἀποστόλοις τοῖς σοῖς, ἐπ' ἀσθενοῦσι δούλοις σου τελεῖν, συμπαθῶς ἐντειλάμενος, ταῖς δι' αὐτῶν ἐντεύξεσι, πάντας σφραγίδι σου ἐλέησον.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη, τό τῆς εἰρήνης πέλαγος, Ἄγνή, πλουτήσασα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου αἰεί, νοσημάτων καὶ θλίψεων, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

Ῥδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Δέσποτα Χριστέ,
ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Σὺ ὁ μόνος ὢν θαυμαστός, καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς πιστοῖς ἴλεως, τῷ ἀσθενοῦντι δεινῶς, δός, Χριστέ τὴν χάριν σου ἄνωθεν.

Δέσποτα Χριστέ,
ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἐλαίας κάρφος ποτέ, πρὸς ἀνοχὴν κατακλυσμοῦ θεῖα σου, δείξας ροπῇ, Κύριε, σῶσον ἐν ἐλέει τὸν κάμνοντα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Λαμπάδι θεῖα φωτός, ἐν τῷ ἐλέει σου, Χριστέ, φαίδρυνον, τὸν ἐν τῇ κρίσει καὶ νῦν, πίστει τοῦ ἐλέους σου σπεύδοντα.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπίβλεπον εὐμενῶς, Μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ ἄνωθεν, καὶ τὴν πικρὰν κάκωσιν, λῦσον τοῦ νοσοῦντος πρεσβείαις σου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ὡς θεῖος ποταμός, τοῦ ἐλέους ὑπάρχων, ὡς ἄβυσσος πολλῆς, συμπαθείας Οἰκτίρμον, δεῖξον τοῦ σοῦ ἐλέους τὰ θεῖα ρεῖθρα, καὶ πάντας ἴασαι· βλῦσον τὰς τῶν θαυμάτων πηγὰς ἀφθόνως, καὶ πλῦνον ἅπαντας· σοὶ γὰρ αἰεὶ προστρέχοντες θερμῶς, τὴν χάριν ἐξαιτούμεθα.

Ἔτερον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἱατρὸς καὶ βοηθὸς τῶν ἐν πόνοις, ὁ λυτρωτὴς τε καὶ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις, αὐτὸς τῶν ὄλων Δέσποτα καὶ Κύριε, δώρησαι τὴν ἴασιν, τῷ νοσοῦντί σου δούλῳ, οἰκτεῖρον, ἐλέησον, τὸν πολλὰ ἐπταικότα, καὶ τῶν σφαλμάτων λύτρωσαι, Χριστέ, ὅπως δοξάζῃ τὴν θεῖαν σου δύναμιν.

Ῥδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Δέσποτα Χριστέ,
ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἀδιάφθορον ὡς μύρον, Σωτὴρ, ὑπάρχων, τὸ κενωθὲν ἐν χάριτι, καὶ κόσμον καθαῖρον, οἰκτεῖρον, ἐλέησον τὸν τῇ θεῖα πίστει σου, μώλωπας σαρκὸς ἐπαλείφοντα.

Δέσποτα Χριστέ,
ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἰλαρότητι σφραγίδος τοῦ σοῦ ἐλέους, νῦν

τὰς αἰσθήσεις Δέσποτα, σφραγίσας σοῦ δούλου, ἄβατον, ἀπρόσιτον, τὴν εἴσοδον ποιήσον, πάσαις ἐναντίαις δυνάμεσιν.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.**

Ὁ προσκαλεῖσθαι κελεύων τοὺς ἀσθενούντας, ἱεουργοὺς ἐνθέους σου, καὶ τούτων ἐντεύξει, καὶ χρίσει Ἐλαίου σου, Φιλάνθρωπε σώζεσθαι, σῶσον σὺ ἔλεει τὸν κάμνοντα.

Θεοτοκίον.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Θεοτόκε ἀειπάρθενε Παναγία, σκέπη στερρὰ καὶ φύλαξ μου, λιμὴν τε καὶ τείχος, κλῖμαξ καὶ προπύργιον, ἐλέησον οἴκτειρον· πρὸς σὲ γὰρ καὶ μόνην κατέφυγον.

Ῥδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

**Δέσποτα Χριστέ,
ἐλέησον τοὺς δούλους σου.**

Υπάρχων Ἀγαθέ, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, ἐλέησον Ἐλεῆμον, σοῦ τῷ θείῳ Ἐλαίῳ, τὸν κάμνοντα, ὡς εὐσπλαγχνος.

**Δέσποτα Χριστέ,
ἐλέησον τοὺς δούλους σου.**

Ψυχὰς ἡμῶν Χριστέ, καὶ τὰ σώματα ἄνωθεν, σφραγιδὸς σου θείῳ τύπῳ, ἀγιάσας ἀφράστως, χειρὶ σου πάντα ἴασαι.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.**

Αφάτῳ σου στοργῆ, ὑπεράγαθε Κύριε, δεξάμενος τὰς τοῦ μύρου, διὰ πόρνης ἀλείψεις, οἰκτείρησον τὸν δοῦλόν σου.

Θεοτοκίον.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Πανύμνητε ἀγνή, ὑπεράγαθε, Δέσποινα, ἐλέησον τοὺς τῷ θείῳ, χριστομένους ἐλαίῳ, καὶ σῶσον τὸν οἰκέτην σου.

Ῥδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

**Δέσποτα Χριστέ,
ἐλέησον τοὺς δούλους σου.**

Λόγοις σου, ὁ δι' Ἐλαίου δείξας, Φιλάνθρωπε, ἐν βασιλεῦσι τὴν χρῆσιν, καὶ Ἀρχιερεῦσι ταύτην τελέσας, σφραγισμῶ σου, καὶ τὸν πάσχοντα σῶσον, ὡς εὐσπλαγχνος.

**Δέσποτα Χριστέ,
ἐλέησον τοὺς δούλους σου.**

Μέθεξις, μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων ἐφάψοιτο, τοῦ ἐπ' ἀλείψει ἐνθέῳ, τὰς αἰσθήσεις Σῶτερ, σημειουμένου, ἀλλ' ἐν σκέπη περιτείχισον τοῦτον τῆς δόξης σου.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.**

Ὁρεξον, χεῖρα τὴν σὴν ἐξ ὕψους Φιλάνθρωπε, καὶ σοῦ τὸ Ἐλαιον, Σῶτερ, ἀγιάσας δίδου, τῷ σὺ οἰκέτῃ εἰς ὑγείαν, καὶ νοσημάτων πάντων ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Πέφηνας, ἐν τῷ Θεοῦ σου οἴκῳ κατάκαρπος, Μήτηρ τοῦ Κτίστου ἐλαία, δι' ἧς πλήρης ὠφθη κόσμος ἐλέους· ὅθεν σῶζε, πρεσβειῶν ἐπαφῆ σου τὸν κάμνοντα.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐλέους πηγὴ ὑπάρχων, ὑπεράγαθε, τοὺς πιστεὶ θερμῆ, ἔλεει τῷ ἀφάτῳ σου, προσπεσόντας εὐσπλαγχνε, ἐκ παντοίας λύτρωσαι κακώσεως, καὶ τὰς αὐτῶν νόσους ἀράμενος, παράσχου τὴν θεῖαν χάριν ἄνωθεν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ καινὴ ἡμῖν ἐκ πλήθους πταισμάτων ἀπροσδόκητος θλίψις συμφορῶν χαλεπῶν εἰς ἄδου πύλας ἐκπέμπουσα, καὶ ἀποροῦντες πάσης ἐλπίδος δι' ἐλαίου θεοῦ καὶ ἱερέων τῆς προσευχῆς ἐπὶ σὲ καταφεύγομεν Δέσποτα προθύμως ἐκλιπαροῦντες· μὴ στερήσης ἡμᾶς τοῦ ἐλέους σου. Διὸ γοῦν θαρρόντες βοῶμέν σοι· τῆς παρουσίας ἀνάγκης ρῦσαι ἡμᾶς ἐλεῆμον Χριστέ, ὁ Θεός, παρέχων τὴν θεῖαν

χάριν ἄνωθεν.

Ῥδὴ ζ´. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι.

Δέσποτα Χριστέ,
ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Σὺ ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου, Σῶτερ, μόνος Θεός, πάντων ἰατρευῶν πάθη τε τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων τὰ συντρίμματα, αὐτὸς θεράπευσον, καὶ τὸν ἐν νόσοις πάσχοντα εὐσπλαγχνε.

Δέσποτα Χριστέ,
ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἐν τῷ λιπαίνειν Ἐλαίου χρίσει, πάντων τὰς κεφαλὰς, δίδου εὐφροσύνης τούτῳ τὴν χαρμονήν, τῷ τὸν ἔλεον ζητοῦντί σου, τῆς ἐκλυτρώσεως, τῷ πλουσίῳ ἐλέει σου Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ξίφος ὑπάρχει κατὰ δαιμόνων, Σῶτερ σοῦ ἡ σφραγίς· πῦρ τε ἀναλίσκον πάθη τὰ τῶν ψυχῶν, ἱερέων ταῖς ἐντεύξεσιν· ὅθεν τὴν ἴασιν, οἱ δεδεγμένοι πίστει ὑμνοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σὺ τὸν κρατοῦντα ἐν δρακί πάντα, Μήτηρ Θεοῦ, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σχοῦσα θεοπρεπῶς, καὶ ἀφράστως σωματώσασα, ὑπὲρ τοῦ κάμνοντος, ἐξιλέωσαι τοῦτον δεόμεθα.

Ῥδὴ η´. Χειῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Δέσποτα Χριστέ,
ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἄπαντας ἐλέησον Σωτήρ, κατὰ τὸ μέγα σου καὶ θεῖον ἔλεος· τούτου τὸν τύπον γὰρ Δέσποτα, μυστικῶς ὑπαινιττόμενοι, τὴν δι' Ἐλαίου ἱεροῦ χρίσιν προσάγομεν, τοῖς νοσοῦσιν· οὓς περ δυνάμει, τῇ σῆ πάντας ἴασαι.

Δέσποτα Χριστέ,
ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ῥεῖθροις τοῦ ἐλέους σου Χριστέ, καὶ ἐπαλείμμασι τῶν ἱερέων σου, πλῆνον ὡς εὐσπλαγχνος, Κύριε, τὰς ὀδύνας καὶ τὰ τραύ-

ματα, καὶ ἀλγεινῶν ἐπιφοράς, τοῦ ἐν ἀνάγκαις παθῶν τρυχομένου, ὅπως καθάρσει τῇ σῆ, τύχη ρώσεως.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν
καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον
ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σύμβολον τῆς ἄνωθεν ροπῆς, καὶ ἰλαρότητος Ἐλαίου, θεῖον ἡμῖν τοῖς διαγράφουσι, Δέσποτα, μὴ μακρύνῃς σου τὸ ἔλεος, μηδὲ παρίδῃς τοὺς πιστῶς ἀεὶ κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐνδοξον ὡς στέφανον, Ἀγνή, ἡ φύσις εἴληφε τὸν θεῖον τόκον σου, ἐχθρῶν ἀπείργοντα φάλαγγας, καὶ νικῶντα κατὰ κράτος αὐτούς· διὸ χαρίτων σου φαιδραῖς, καταστεφόμενοι ἀγλαΐαις, σὲ ἀνυμνοῦμεν πανύμνητε Δέσποινα.

Ῥδὴ θ´. Λίθος ἀχειρότητος ὄρους.

Δέσποτα Χριστέ,
ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Νεῦσον οὐρανόθεν, Οἰκτίρμον, δεῖξόν σου τὸ ἔλεος πᾶσι· δὸς νῦν τὴν ἀντίληψιν τὴν σὴν, καὶ τὴν ἰσχύν σου τῷ προσιόντι σοι, διὰ τοῦ θείου χρίσματος, τῶν ἱερέων σου, φιλάνθρωπε.

Δέσποτα Χριστέ,
ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἰδομεν, πανάγαθε Σῶτερ, ἀγαλλιώμενοι τὸ θεῖον, ἔλαιον ροπῆ σου ἐνθέω, ὑπὲρ μετόχους, ὅπερ προσείληφας, καὶ τυπικῶς μετέδωκας, λουτροῦ τοῦ θείου τοῖς μετέχουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Οἴκτειρον ἐλέησον Σῶτερ, ρῦσαι δεινῶν καὶ ἀλγηδόνων, λύτρωσαι βελῶν τοῦ πονηροῦ, τοὺς σοὺς οἰκέτας, ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς ἐλεήμων Κύριος, χάριτι θεία ἐξιώμενος.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑμνους καὶ δεήσεις, Παρθένε, προσδεχομένη τῶν σῶν δούλων, ῥῦσαι χαλεπῶν παθημάτων, καὶ ἀλγηδόνων ταῖς ἰκεσίαις σου, τὸν δι' ἡμῶν Πανάχραντε, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου προστρέχοντα.

Ἄξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐν ἐλέει, Ἀγαθέ, ἐπίβλεπον σὼ ὄμματι, ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῷ Ναῷ σου, τῷ ἁγίῳ σήμερον, χρῖσαι θείῳ Ἐλαίῳ, νοσοῦντας τοὺς δούλους σου.

ΑΙΝΟΙ

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐδωκας τὴν χάριν σου, διὰ τῶν σῶν εὐδιάλλακτε, Ἀποστόλων Φιλάνθρωπε, ἐλαίῳ ἁγίῳ σου, θεραπεύειν πάντων, πληγὰς τε καὶ νόσους· διὸ ἐλαίῳ σου πιστῶς, τὸν προσιόντα καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, ἁγίασον ἐλέησον, παντοίας νόσου καθάρισον, καὶ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου σου, καταξίωσον Κύριε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐδωκας τὴν χάριν σου, ...

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Βλέπον ἀκατάληπτε, ἐξ οὐρανόθεν ὡς εὐσπλαγχνος, ἐν χειρὶ ἀοράτῳ σου, σφραγίσας Φιλάνθρωπε, τὰς ἡμῶν αἰσθήσεις, Ἐλαίῳ σου θείῳ, τὸν προσδραμόντα σοι πιστῶς, καὶ ἐξαιτοῦντα πταισμάτων ἄφεσιν· καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν, τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἵνα πόθῳ δοξάζῃ σε, μεγαλύνων τὸ κράτος σου.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλῳις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλῳις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χρίσει τοῦ ἐλέους σου, καὶ ἱερέων Φιλάνθρωπε, ἐπαφῇ τοὺς οἰκέτας σου, ἁγίασον ἄνωθεν, νοσημάτων ῥῦσαι, ψυχῆς τε τὸν ῥύπον, κάθαρον ἔκπλυνον Σωτήρ, καὶ πολυπλόκων σκανδάλων λύτρωσαι· τοὺς πόνους παραμύθησαι, τὰς περιστάσεις ἐκδίωξον, καὶ τὰς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς οἰκτίρμων καὶ εὐσπλαγχνος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε· τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· **Κύριε,** ἐλέησον· **Κύριε,** ἐλέ-

ησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ Τροπάριον.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Εἶτα ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ πρῶτος τῆ τάξει ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ὁ διάκονος, ἢ ἐλλείποντος τούτου, ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων τὴν μεγάλην συναπτήν, ἦτοι τὰ εἰρηνικά, τοῦ Χοροῦ λέγοντος τό· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,

καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐπερ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὴν χάριν τοῦ ἀγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ Ἑλαιοὺν τοῦτο, τῆ ἐπιφοιτήσῃ καὶ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος), καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτοῦ, καὶ ὑπερ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὸν τὴν χάριν τοῦ ἀγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἑλαίου ἀπέναντι τῆς κανδήλας.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεύς·

Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἐλέει καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν· αὐτός, Δέσποτα, ἀγίασον καὶ τὸ Ἑλαιοὺν τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς

χριομένοις ἐξ αὐτοῦ εἰς θεραπείαν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, νόσου σωματικῆς, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν ὧσφ δὲ λέγεται ἡ Εὐχὴ παρὰ τοῦ ἱερέως, ψάλλονται τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα, πεπηρωμένος, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· Σὺ τῶν ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίας, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστάσιᾳ, ὧσπερ καὶ τὸν Παράλυτον ἠγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ἦχος β΄.

Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς, ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον· τὴν παρρησίαν ὡς Ἀδελφότητος, τὸ πρεσβεῦειν ὡς Ἱεράρχης. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπό-

στολε.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱεουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὄσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὔρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέμαχον ἢ οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύννας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ΄.

Ἀθλοφόρε ἄγιε καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἦχος β΄.

Τὰ μεγαλεῖά σου, Παρθένε, τίς διηγῆσεται; Βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ἦχος β΄.

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ἀπόστολος, λεγόμενος παρὰ τοῦ διακόνου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α΄.

Προκείμενον. Ἦχος α΄. (Ψαλμὸς λβ΄).

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Στίχ. Αγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου
τὸ Ἀνάγνωσμα. (ε' 10-16)

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς Προφῆτας, οἱ ἐλάλησαν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολυεύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ἡμῶν τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ, οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτόν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ἢ πεποικώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολλὸ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ρ').

Στίχ. Ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε· ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρὸς με;

Διεπορευόμην ἐν ἀκακία καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου· οὐ προέθεμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Α΄.

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερέυς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ Ἀνάγνωσμα. (ι' 25-37)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερέυς:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ

Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου· ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεῖ καὶ ζήση. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχῶ καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ λευίτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐσπλαγχνίσθη. Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

Εἶτα ὁ διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ ἱερέυς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-

ματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

**Καὶ ὁ πρῶτος τῆ τάξει ἱερεὺς,
λέγει τὴν Εὐχὴν·**

Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, Ἅγιε ἁγίων, ὁ τὸν μονο-
γενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας, ἰώμενον πᾶσαν
νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ Ἅγιόν
σου Πνεῦμα, καὶ ἁγιάσον τὸ Ἴλαιον τοῦτο·
καὶ ποιήσον αὐτὸ χρισμένῳ τῷ σῶ δούλῳ
(τῷ δε), εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρ-
τιῶν αὐτοῦ, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν κληρο-
νομίαν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυ-
μαστός, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου καὶ
τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε· ὁ διδοὺς λύ-
τρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἁγίου σου παιδὸς
Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας· ὁ φωτίζων τοὺς τυφλοὺς καὶ
ἀνορθῶν τοὺς κατερῥαγμένους· ὁ ἀγαπῶν
τοὺς δικαίους καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἑλεῶν· ὁ
ἀνακαινίσας ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ σκιάς θά-
νατου, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· «Ἐξέλθετε»
καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει· «Ἀνακαλύπτεσθε». Ἐ-
λαμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ φῶς τῆς
ἐπιγνώσεως τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἀφ’
οὔ δι’ ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη, καὶ τοῖς ἀν-
θρώποις συνανεστράφη· καὶ τοῖς δεξαμένοις
αὐτὸν ἔδωκεν ἐξουσίαν τέκνα σοῦ τοῦ Θεοῦ
γενέσθαι, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας τὴν υἱ-
οθεσίαν ἡμῖν χαρισάμενος, καὶ ἀμετόχους ἡ-
μᾶς ἐποίησεν ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ δι-
αβόλου· ἐπεὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αἵματι καθα-
ρίζεσθαι, ἀλλ’ ἐν ἑλαίῳ ἁγίῳ ἔδωκε τὸν τύ-
πον τοῦ Σταυροῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ἡ-
μᾶς Χριστοῦ ποίμνιον, βασιλείον ἱεράτευμα,
ἔθνος ἅγιον, καθάρισας ἡμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ ἁ-
γιάσας ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· αὐτός, Δέσποτα
Κύριε, δὸς χάριν εἰς τὴν διακονίαν σου ταύ-
την, ὡς ἔδωκας Μωσεῖ τῷ θεράποντί σου,
καὶ Σαμουὴλ τῷ ἡγαπημένῳ σου, καὶ Ἰωάν-
νη τῷ ἐκλεκτῷ σου, καὶ πᾶσι τοῖς καθ’ ἐκά-
στην γενεὰν εὐαρεστήσασί σοι· οὕτω ποιή-
σον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνους τῆς καινῆς
τοῦ Υἱοῦ σου Διαθήκης ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο,

ἢν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ αὐτοῦ Αἵματι· ἵνα,
ἀποδυσάμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, ἀπο-
θάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ ζήσωμεν τῇ δικαιο-
σύνῃ, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν, διὰ τῆς χρίσεως τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ
μέλλοντος ἐλαίου ἐπάγεσθαι. Γένοιτο, Κύρι-
ε, τὸ ἔλαιον τοῦτο, ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως, ἔ-
λαιον ἁγιασμοῦ, ἐνδύμα βασιλικόν, θώραξ
δυνάμεως, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀπο-
τρόπαιον, σφραγὶς ἀνεπιβούλευτος, ἀγαλλία-
μα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος· ἵνα καὶ ἐν
τούτῳ οἱ χρισμένοι, τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἐ-
λαίῳ, φοβεροὶ ᾧσι τοῖς ὑπεναντίοις καὶ λάμ-
ψωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου,
μὴ ἔχοντες σπίλον, ἢ ρυτίδα, καὶ εἰσδεχθῶ-
σιν εἰς τὰς αἰωνίους σου ἀναπαύσεις, καὶ δέ-
ξωνται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως. Σὺν
γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀ-
μήν.

**Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ
τοῦ ἁγίου ἐλαίου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ
Εὐχέλαιον, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην·**

Πάτερ Ἅγιε, ἱατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σω-
μάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν,
τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν
νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον,
ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου **(τόνδε),** ἐκ τῆς πε-
ριεχούσης αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀ-
σθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτόν, διὰ τῆς χά-
ριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς ὑπε-
ραγίας, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀει-
παρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμί-
ου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
πανευφύμων Αποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδό-
ξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων
καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ
ιαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμια-
νοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος
καὶ Ἑρμολάου, Σαμψῶν καὶ Διομήδους, Μω-
κίου καὶ Ἀνικήτου, Θαλλελαίου καὶ Τρύφω-

νος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰω-
ακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι
σὺ εἶ ἡ πηγή τῶν ἰαμάτων, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

**Αὕτη ἡ Εὐχὴ λέγεται μυστικῶς παρ' ἑνὸς ἐ-
κάστου τῶν ἱερέων, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Εὐαγ-
γέλιον καὶ τὴν Εὐχὴν, χριόντων ἅμα τῷ ἐλαί-
ῳ τὸν νοσοῦντα.**

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Β΄.

Προκείμενον. ᾠχος β΄. (Ψαλμὸς ριζ΄).

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένε-
το μοι εἰς σωτηρίαν.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ
τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα. (ιε΄ 1-7)

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀ-
σθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ
ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ
πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκο-
δομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν,
ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· «Οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν
ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ». Ὅσα
γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλί-
αν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς
παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχω-
μεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρα-
κλήσεως δῶν ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλή-
λοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· ἵνα ὁμοθυμαδὸν
ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέ-
ρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ
προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ
Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ΄). ᾠχος πλ. α΄. (Ψαλμὸς πη΄).

Στίχ. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσο-
μαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀ-
λήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθή-
σεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀ-
λήθειά σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Β΄.

Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν
τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ Ἀνάγνωσμα. (ιθ΄ 1-10)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱε-
ριχῶ. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος
Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗ-
τος ἦν πλούσιος. Καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν
τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι
τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμῶν ἔμπρο-
σθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν,
ὅτι δι' ἐκείνης ἡμέλλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς
ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶ-
δεν αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε,
σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ
σου δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ
ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες
διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶ
ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακ-
χαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· ἰδοὺ τὰ ἡμίση
τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς
πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀπο-
δίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰη-
σοῦς, ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐ-
γένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.
Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ
σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Εἶτα ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κα-
τὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου, ἐπάκου-
σον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑ-
γείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως
τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε)
καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημ-
μέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος
Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπο-
μεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Και ὁ ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Ο Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ τῆς εὐσπλαγγνίας ἀπεριόριστον πέλαγος· αὐτός, φιλόανθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν προαιωνίων καὶ θαυμασίων Θεός, ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐννοῶν, ἰσχύει καταλαβέσθαι, ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου· καὶ ὅπου ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, τὸ ἔλαιον τοῦτο προσάγομεν, κατάπεμψον τῆς σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἴασαι αὐτοὺς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου. Ναί, Κύριε εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδὼς ὅτι ἔγκριται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, ὁ διὰ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ὢν, καὶ πλασθεὶς διὰ τὸ πλάσμα σου· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν· «Οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετανοίαν»· σὺ εἶ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλός· σὺ εἶ ὁ τὴν ἀπολομένην δραχμὴν ἐπιμελῶς ζητήσας καὶ εὐρών· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι· «Τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω»· σὺ εἶ ὁ τὴν Πόρνην, τοὺς τιμίους σου πόδας δάκρυσιν βρέξασαν, μὴ βδελυξάμενος· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν· «Ὅσακις ἂν πέσης, ἔγειραι καὶ σωθήσῃ»· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι· «Χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι»· αὐτὸς ἐπίδε, εὐσπλαγγνε Δέσποτα, ἐξ ὕψους ἁγίου σου, συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, ἐν χάριτι τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ κατασκήνωσον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου **(τόνδε)** τὸν ἐπεγνωκότα τὰ ἴδια πλημμελήματα καὶ προσιόντα σοὶ πίστει· καὶ προσδεξάμενος τῇ ἰδίᾳ σου φιλοφροσύνῃ, εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας, ἐξάλειψον καὶ κάθαρον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καί, ἀεὶ συμπαρῶν αὐτῷ, διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, πορευόμενον ἐν τοῖς δικαίωμασί σου, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτὸν τῷ δια-

βόλῳ· ἵνα καὶ ἐπ' αὐτῷ δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλοφροσύνῃ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ΄.

Προκείμενον. ᾠδὴ γ΄. (Ψαλμὸς κς΄).

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα. **(ιβ΄ 27-31, ιγ΄ 1-8)**

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδασκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ ἠχὼν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος β΄. (Ψαλμὸς λ΄).

Στίχ. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· μὴ καταισχυ-
θείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶ-
κον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Γ΄.

Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν
τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ Ἀνάγνωσμα. (τ΄ 1, 5-8)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰη-
σοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρ-
των, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν
πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους
ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς λέ-
γων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς πό-
λιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ
μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴ-
κου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέ-
γοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρί-
ζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε·
δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑ-
γείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως
τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (**τοῦδε**)
καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημ-
μέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος
Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπο-
μεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ῶνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Δέσποτα παντοκράτωρ, ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ παι-

δεύων καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς
καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγα-
μένους· ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις διορθούμε-
νος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά σε, ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸ ἔ-
λαιον τοῦτο, καὶ τοὺς χρισμένους ἐξ αὐτοῦ
ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴα-
σιν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ εἰς καθαρι-
σμόν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πά-
σης νόσου καὶ μαλακίας καὶ παντὸς μολυ-
σμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ναί, Κύριε, τὴν
ιατρικὴν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστει-
λον· ἄψαι τοῦ σώματος, σβέσον τὸν πυρετόν,
πράϋνον τὸ πάθος, καὶ πᾶσαν λανθάνουσαν
ἀσθένειαν ἀποδίωξον. Γενοῦ ἰατρὸς τοῦ δού-
λου σου (**τοῦδε**)· ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης
ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς κακώσεως· σῶσον
καὶ ὀλόκληρον χάρισαι αὐτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ
σου, εὐαρεστοῦντα καὶ ποιοῦντα τὸ θέλημά
σου. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπο-
μεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ῶνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Δ΄.

Προκείμενον. ᾠχος δ΄. (Ψαλμὸς ρα΄).

Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπά-
κουσόν μου.

Στίχ. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα. (ς΄ 16-18, ζ΄ 1-2)

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, κα-
θὼς εἶπεν ὁ Θεός, ὅτι· «Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς
καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός,
καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός». Διὸ «ἐξέλθετε
ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύρι-
ος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέ-
ξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ
ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέ-
γει Κύριος Παντοκράτωρ». Ταύτας οὖν ἔ-
χοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσω-
μεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν

φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος β΄. (Ψαλμὸς λθ΄).

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Δ΄.

Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν
τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ Ἀνάγνωσμα. (η΄ 14-23)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς καὶ ἀφήκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτῷ. Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντα τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· «Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν». Ἴδων δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει. Ἄλλος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μου, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως

τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερεύς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, εὐσπλαγγνε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων, ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τὰς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ θεραπεύεσθαι· αὐτὸς καὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χριομένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ σοῦ σωτηρίαν. Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά σου, παντοδύναμε, τοῦ σώζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἰατρός, ἁγιάσον πάντας ἡμᾶς· ὁ πᾶσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε)· ἐξέγειρον αὐτόν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ ἐλέους τῆς σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτόν ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου· ἀποδίωξον ἀπ’ αὐτοῦ πᾶσαν ἀρρώστιαν καὶ ἀσθένειαν· ἵνα, ἐξαναστάς τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύῃ σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν, μετέχοντες τῆς σῆς ἀφάτου φιλοανθρωπίας, ὑμνῶμεν καὶ δοξάζωμεν σὲ τὸν ποιῶντα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ε΄.

Προκείμενον. ᾠχος πλ. α΄. (Ψαλμὸς ια΄).

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὀλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα. (α΄ 8-11)

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. Ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ρύεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ρύσεται, συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. α΄. (Ψαλμὸς πη΄).

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ.

Δικαιοσύνη καὶ κρῖμα ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου, ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ε΄.

Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν
τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ Ἀνάγνωσμα. (κε΄ 1-13)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραί. Αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς

ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπαν· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἤλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· Κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγιείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδὲ) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατήρ, καὶ τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, καὶ τὰς νόσους ἡμῶν λαμβάνων· ὁ ἐν ἰλαρότητι ἐλεῶν· ὁ ὑπερβαίνων ἀνομίας καὶ ἐξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς σεαυτοῦ Μαθητὰς καὶ εἰπὼν· «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινῶν ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς»· ὁ δεχόμενος τῶν

ἀμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἀμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπὰς καὶ ἴασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ διάγουσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πάθεσιν ἡδονῶν συγκυλινδούμενον, καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὅπου παρακύψαι οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοπρεπὲς τὸ πρόσωπον τῆς ἀγίας ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱερουργῆσαι τὰ ἐπουράνια σου Μυστήρια καὶ προσφέρειν σοὶ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου φιλανθρωπίας τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς· αὐτοὺς, ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἀγία ἡμέρα, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχευς τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· καὶ τοῦ δούλου σου (τοῦδε) τοῦ ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντος, τὴν ἴασιν δώρησαι, παρέχων ἄφεσιν ἀμαρτιῶν αὐτῷ, καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων ἐκουσίων τε καὶ ἀκουσίων· θεραπεύων αὐτοῦ πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτῷ ψυχικὴν ἴασιν, ὁ ἀψάμενος τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφήκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει σοὶ. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷδε) παράσχου ἰατροῦ καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης φθοροποιῦ ἀλγηδόνος· καὶ μνήσθητι τῶν πλουσίων σου οἰκτιρισμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ καὶ οὐδεὶς εὐρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρχεις, ὁ ἐλθὼν καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ἐὰν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου, οὐδεὶς εὐρεθή-

σεται καθαρὸς ἀπὸ ρύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται, μὴ ἔχον τι ἀπολογήσασθαι, ὅτι ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης, πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου· διὰ τοῦτο ἀμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῆς, Κύριε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀναπαυσις τῶν κοπιόντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Σ΄.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. (Ψαλμὸς ν΄).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα. (ε΄ 22-26, Σ΄ 1-2)

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. β΄. (Ψαλμὸς ρια΄).

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Σ΄.

Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν
τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ Ἀνάγνωσμα. (ιε΄ 21-28)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἐκράυγασεν αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυΐδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! Γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμελημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ ἱερέυς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἱατρὸς τῶν ψυ-

χῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων· οὗ τῷ μῶλωπι πάντες ἰάθημεν· ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ εἰς ἀναζητήσιν ἐλθὼν τοῦ πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις διδοὺς παραμυθίαν, καὶ ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν τῆς αἱμορροοῦσης, δωδεκαετῆ οὔσαν ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χαναναίας τοῦ χαλεποῦ δαιμονίου ἐλευθέρωσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ τὴν ἄφεσιν δούς· ὁ τὴν ἴασιν τῷ παραλυτικῷ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ· ὁ τὸν τελώνην τῷ λόγῳ δικαίωσας, καὶ τὸν ληστὴν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος· ὁ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν· ἐν τῇ ἀγαθότητί σου, αὐτός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰς ἀνομίας καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ δούλου σου (τοῦδε), τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς ἐγένετο· ἢ ὀφθαλμὸν εἰστίασεν ἢ ὄσφρησιν ἐξεθήλυνεν ἢ ἀφῆ κατεμαλακίσθη ἢ γεύσει κατεπόρνενυσεν ἢ ἐν οἰαδήποτε κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος τοῦ σοῦ ἀπηλλοτριώθη θελήματος καὶ τῆς σῆς ἀγιότητος· εἴ τι ἡμαρτεν αὐτός τε καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκκος Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος, συγχώρησον, μὴ ἔδῳν αὐτὸν καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ῥερυπωμένον βίον καταπεσεῖν, μηδὲ εἰς τὰς ὀλεθρίους ὁδοὺς ἀποτρέχειν. Ναί, Δέσποτα Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τοῦ δούλου σου (τοῦδε)· πάριδε, ὡς ἀμνησίκκος Θεός, τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτὸν τῆς αἰωνίου κολάσεως· τὸ στόμα αὐτοῦ τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρωσον· τὰ χεῖλη αὐτοῦ ἄνοιξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόματός σου· τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· τοὺς πόδας αὐτοῦ πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Εὐαγγελίου σου κατεύθυνον, πάντα αὐτοῦ τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῶν ἁγίων σου Ἀ-

ποστόλων έντειλάμενος ἡμῖν, λέγων· «Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς»· καὶ πάλιν· «Ἄν τινων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται». Καὶ ὡς ἐπήκουσας Ἐζεκιίου ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ οὐ παρεῖδες τὴν δέησιν αὐτοῦ, οὕτω κάμου τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δεομένου σου. Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις κελεύσας, τῆ σῆ ἀγαθότητι καὶ φιλανθρωπία, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν πεπλανημένων· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ζ΄.

Προκείμενον. ᾠχος δ΄. (Ψαλμὸς C΄).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Στίχ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα. (ε΄ 14-23)

Ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδῶ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε, Προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. Πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἶδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς,

καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.

Ἀλληλοῦια. ᾠχος β΄. (Ψαλμὸς 10΄).

Στίχ. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Δῶή σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ζ΄.

Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν
τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου
τὸ Ἀνάγνωσμα. (θ΄ 9-13)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ· Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατὶ μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ, ἀλλ’ οἱ κακῶς ἔχοντες· Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστὶν «ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν». Οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύ-

ματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰατρὲ ψυχῶν
καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύων,
ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν
ἐν τῷ λαῷ· ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σω-
θῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ
μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ,
ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· σὺ γὰρ Κύ-
ριε, ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν
τοῖς ἀμαρτωλοῖς, Δαυῖδ καὶ Νινευῖταις, καὶ
τοῖς πρὶν καὶ τοῖς μετὰ τούτους· ἀλλὰ καὶ ἐν
τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου σου οικονομίας,
οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλ' ἀμαρτωλοὺς εἰς
μετάνοιαν, ὡς τὸν τελώνην, ὡς τὴν πόρνην,
ὡς τὸν ληστήν, ὡς βλάσφημον καὶ διώκτην
τὸν μέγαν Παῦλον διὰ μετανοίας προσδεξά-
μενος· Πέτρον τὸν κορυφαῖον καὶ Ἀπόστο-
λὸν σου, ἀρνησάμενόν σε τρίτον, διὰ μετα-
νοίας προσεδέξω καὶ προσελάβου καὶ ἐπηγ-
γείλω αὐτῷ, λέγων· «Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ
ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλη-
σίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐ-
τῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας
τῶν οὐρανῶν». Διόπερ καὶ ἡμεῖς, ἀγαθὲ καὶ
φιλόανθρωπε, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελ-
ίας θαρρόντες, δεόμεθά σου καὶ ἱκετεύο-
μεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ἐπάκουσον τῆς δεήσε-
ως ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς θυμίαμα
προσφερόμενόν σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δοῦ-
λόν σου **(τόνδε)**· καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν
λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν ἢ ἐν νυκτὶ ἢ ἐν
ἡμέρᾳ ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένετο ἢ τῷ ἰ-
δίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν ἢ ὄρκῳ παρεπίκρα-
νε καὶ ὠρκωμότησε, παρακαλοῦμέν σε καὶ
δεόμεθά σου· ἄνες, ἄφες, συγχώρησον αὐτῷ,
ὁ Θεός, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ
τὰς ἀμαρτίας καὶ τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ γε-
νόμενα παρ' αὐτοῦ. Καὶ εἴ τι τῶν ἐντολῶν
σου παρέβη ἢ ἐπλημμέλησεν, ὡς σάρκα φο-
ρῶν καὶ τὸν κόσμον οἰκῶν ἢ ἐξ ἐνεργείας
τοῦ διαβόλου, αὐτός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόαν-
θρωπος Θεός, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν

ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσεται. Σὺ
γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος· ἡ δικαιο-
σύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ
λόγος σου ἀλήθεια. Οὐ γὰρ ἐπλασας τὸν ἄν-
θρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν
τῶν ἐντολῶν σου καὶ ζωῆς ἀφθάρτου κληρο-
νομίαν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν
τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ
ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**Εἶτα εἰσέρχεται μέσον τῶν Ἱερέων ὁ ποιῶν
τὸ Εὐχέλαιον· καὶ λαβὼν ὁ προϊστάμενος
τῶν Ἱερέων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τίθησιν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ τιθέασιν ἐπ' αὐτὸ
τὰς χεῖρας οἱ Ἱερεῖς· Ὁ δὲ προϊστάμενος λέ-
γει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως, τῶν
λοιπῶν ὑποψαλλόντων τό·** Κύριε, ἐλέησον.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Βασιλεῦ ἅγιε, εὐσπλαγχνε, καὶ πολυέλεε,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ
τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἀ-
μαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν·
οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἀμαρτωλὸν ἐπὶ τὴν κε-
φαλὴν τοῦ προσελθόντος σοι ἐν ἀμαρτίαις
καὶ αἰτουμένου παρὰ σοῦ δι' ἡμῶν ἄφεςιν ἀ-
μαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταῖαν καὶ δυνα-
τὴν, τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ
συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν τοῦ δούλου σου **(τοῦδε)**, ἔκτεινον· καὶ
δέομαι σὺν αὐτοῖς καὶ ἱκετεύω τὴν συμπαθε-
στάτην καὶ ἀμνησικάκον σου φιλανθρωπίαν·
ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου
σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαυῖδ ἐπὶ τοῖς
ἰδίῳ ἀμαρτήμασιν ἄφεςιν δωρησάμενος,
καὶ τοῦ Μανασσή τὴν ἐπὶ μετανοία προσευ-
χὴν δεξάμενος, αὐτὸς καὶ τὸν δοῦλόν σου
(τόνδε) μετανοοῦντα ἐπὶ τοῖς ἰδίῳ αὐτοῦ
πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου
φιλανθρωπία, παρορῶν αὐτοῦ πάντα τὰ πα-
ραπτώματα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἐ-
βδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι κελεύσας τοῖς
περιπίπτουσιν ἐν ἀμαρτίαις· ὅτι ὡς ἡ μεγα-
λωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου. Καὶ σοὶ
πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις,
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ

σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**Καὶ ἀσπάζεται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ὁ ποιή-
σας τὸ Εὐχέλαιον· ὁ δὲ Ἱερεὺς μνημονεύει
αὐτόν. Εἶτα ψάλλεται τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.**

Ἦχος δ΄.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι,
τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς
μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀε-
νάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ
πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀπο-
στόλων· Ἴδου δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κα-
τὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλ-
λειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν
μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ κα-
λῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρε-
ὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυ-
χῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Νεῦσον παρακλήσεσι, σῶν ἱκετῶν, Πανάμω-
με, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πά-
σης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ
μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν,
καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰ-
σχυνθῶμεν, Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι.
Σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοών-
των· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χα-
ρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ διάκονος·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. **Κύριε**, ἐλέησον· **Κύριε**, ἐλέησον· **Κύ-
ριε**, ἐλέησον. **Πάτερ** ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ποιῆ Ἀπόλυσιν ὁ πρῶτος Ἱερεὺς·

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρε-
σβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁ-
γίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ

ζωοποιοῦ Σταυροῦ· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου
Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Δι΄ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, **Κύριε**
Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

**Ὁ ποιήσας δὲ τὸ Εὐχέλαιον, βαλὼν μετάνοι-
αν λέγει·**

Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι· συγχωρήσατέ μοι
τῷ ἁμαρτωλῷ (ἐκ γ΄).

**Καὶ λαβὼν παρ' αὐτῶν εὐλογίαν καὶ συγχώ-
ρησιν ἀπέρχεται εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.**

ΕΥΧΑΙ

(ἔκδοσις Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας)

Εὐχή α΄

Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, ἅγιε ἁγίων, ὁ τὸν μονογε-
νῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας, ἰώμενον πᾶσαν
νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ ἅγιόν
σου Πνεῦμα, καὶ ἁγιάσον τὸ ἔλαιον τοῦτο·
καὶ ποιήσον αὐτὸ χριστιανῶς τοῖς δούλοις σου
τούτοις εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτι-
ῶν αὐτοῦ, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονο-
μίαν.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εὐχή β΄

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης
κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πη-
γῆ, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄ-
βυσσος, καὶ τῆς εὐσπλαχνίας ἀπεριόριστον
πέλαγος· αὐτός, φιλόανθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν
προαιωνίων καὶ θαυμασίων Θεός, ὃν οὐδεὶς
ἀνθρώπων ἐννοῶν, ἰσχύει καταλαβέσθαι, ἐ-
πίβλεψον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων
δούλων σου· καὶ ὅπου ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ
μεγάλῳ, τὸ ἔλαιον τοῦτο προσάγομεν, κατά-

πεμψον τῆς σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἴασαι αὐτοὺς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιlanθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ γ'

Δέσποτα παντοκράτορ, ἅγιε βασιλεῦ, ὁ παιδεύων καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, καὶ τοὺς χρισμένους ἐξ αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ εἰς καθαρισμόν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους καὶ πάσης νόσου καὶ μαλακίας καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφάζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ δ'

Ο πολὺς ἐν ἐλέει καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἁγίων σου ἀποστόλων, ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τῶν τοῦ λαοῦ πρεσβυτέρων τὰς ἀσθενείας θεραπεύεσθαι· σύνταξον τὸ ἔλαιον τοῦτο εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χρισμένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ σοῦ σωτηρίαν.

Ναί, δέσποτα ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά σου, παντοδύναμε, Κύριε, τοῦ σφάζειν· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἰατρός, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους διὰ ἐλέους τῆς σῆς χρηστότητος· ὅπως καὶ νῦν, μετέχοντες τῆς σῆς ἀφάτου φιlanθρωπίας, ὑμνῶμεν καὶ

δοξάζομεν σὲ τὸν ποιῶντα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαίσια.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιlanθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ε'

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ καὶ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους, καὶ ἐπίσκεψαι αὐτοὺς ἐν τῇ φιlanθρωπία σου καὶ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει ἐξ ἁγίου ὑψώματός σου, καὶ ἀπόστησον ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν ἁμαρτίαν, ἣν ἐποίησαν, καὶ ἀποκατάστησον αὐτοὺς ὑγιαίνοντας πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἰατρός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ς'

Ο Θεὸς ὁ δυνατὸς καὶ ἐλεήμων, ὁ πάντα οἰκονομῶν ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους ἡμῶν, ἐπίσκεψαι τοὺς δούλους σου τούτους τοὺς ἐπικεκλημένους τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ σου καὶ ἴασαι αὐτῶν πᾶσαν ἀσθένειαν σωματικὴν τε καὶ ψυχικὴν· ἄφες αὐτοῖς τὰς ἁμαρτίας καὶ τὰ ἐξ ἁμαρτιῶν ἐπίπονα· πάντα πειρασμὸν καὶ πᾶσαν ἐπανάστασιν τοῦ ἀντικειμένου ἀπόστησον ἀπὸ τῶν δούλων σου τούτων καὶ ἀνάστησον αὐτοὺς ἀπὸ τῆς κληνηρᾶς ἀρρώστιας καὶ ἀποκατάστησον τῇ ἁγία σου Ἐκκλησία ψυχῇ καὶ σώματι, ὑγιαίνοντας καὶ προκόπτοντας ἐν ἔργοις καλοῖς καὶ λόγοις ἀγαθοῖς, δοξάζοντας μετὰ παντὸς τοῦ λαοῦ σου τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ σου, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν.

Μεθ' οὗ σοὶ δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχή ζ´

Ο ιατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ ἀναλαβὼν εἰς ἑαυτὸν τὰς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ καὶ τοὺς πόνους βαστάσας, μνήσθητι καὶ τῶν δούλων σου τούτων, τῶν ἐν ἀρρώστια ἐξεταζομένων καὶ τοῦ ἔλεους σου ἐπιδεομένων. Κατάπεμψον τὴν ἰατρικὴν σου χάριν καὶ ἴασαι αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κλίνης ἀρρώστοῦντας· παράσχου αὐτοῖς ὑγίαν ὀλόκληρος σώματος καὶ ψυχῆς καὶ πνεύματος· ἀπακατάστησον αὐτοὺς ὑγιεῖς τῇ ἀγία σου καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς προσκύνησιν καὶ εἰς δόξαν τοῦ ἀγίου σου ὀνόματος.

Σὸν γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σφύζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή τοῦ εὐαγγελίου

Βασιλεῦ ἅγιε, εὐσπλαγχνε, καὶ πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῶν προσελθόντων σοὶ ἐν ἁμαρτίαις καὶ αἰτουμένων παρὰ σοῦ δι' ἡμῶν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν καὶ δυνατὴν, τὴν ἐν τῷ ἀγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὰς τῶν δούλων σου τούτων, ἔκτεινον· καὶ δέομαι σὺν αὐτοῖς καὶ ἰκετεύω τὴν συμπαθεστάτην καὶ ἀμνησικάκον σου φιλανθρωπίαν· ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαυὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις ἁμαρτήμασιν ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος, αὐτὸς καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, μετανοοῦντας ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις αὐτῶν πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ παραπετώματα.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι κελεύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου,

οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή τοῦ ἐλαίου

Πάτερ ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτοὺς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ ζωοποίησον αὐτοὺς κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, τὴν ὀφειλομένην σοὶ εὐχαριστίαν ἐν ἀγαθοεργίᾳ ἀποπληροῦντας.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * * * *